

Liber

I

Omelia

IX

35

etū q̄ presenti solet intelligi. Unde scri-
ptū est. Ne impio in malo: retributio em̄
manuū eius fiet ei. *Esai. 3. Et beat⁹ Iob*
loquit⁹ dicens: Si impius fuero ve mibi
est. Si autē iustus nō leuabo caput satur⁹
rarus afflictioē ⁊ miseria. Job. 1. Iustoz
em̄ afflictio temporalis est. Ne ergo quod
dixit: a tempore afflictioē distinguit: quē ⁊
iustū afflictioē ⁊ impiū ve habere perhi-
buit. Per semetip̄am quoq; veritas dicit
Ne mūdo ab scandalis. Mat. 18. Et ve
vobis qui ridetis: quoniā flebitis. Luce
6. Et ve pregnātibus ⁊ nutrīcibus in il-
lis dieb⁹. Mar. 23. Pensandū vobis er-
go est quomodo hec tria in sacro volumi-
ne scripta sint: lamentatioēs carmē ⁊ ve.
Amētatio videlicet: quia in eo cōscripta
est penitētia peccatoz. Carmen vero:
quia ibi p̄nūciant⁹ gaudia iustoz. Ne au-
tē: quia illic expressa est dampnatio repro-
boz. Et ergo peccata punias: lege que ī
hoc volumine scripta sunt lamēta. Scin-
dite corda vestra ⁊ nō vestimēta vestra.
Jobel. 2. Et rursus. Miseri estote ⁊ lu-
gete: risus vester in luctū cōuertet⁹: ⁊ gau-
diū in merorē. Jacob. 4. Et autē in pro-
missione gaudij sequētis hylarescas: cog-
nosce que in hoc volumine scripta sun-
carmīa laudis eterne. Beati qui habitāt
in domo tua dñe: in seculū seculi lauda-
būt te. Ps. 83. Et sicut per quendā sapien-
tē de celesti hierusalē dicit⁹: Ex lapide pre-
cioso ⁊ mūdo oēs platee ei⁹ sternēt⁹: ⁊ per-
omnes vicos eius alleluia cantabit⁹. To-
bie. 13. Hoc nobis carmē celestis patrie
nūciare cines eius venerāt: quī cōcordi-
ter clamabāt: Gloria in excelsis deo: ⁊ in
terra pax hominibus bone voluntatis. Lu-
ce. 2. Sed si adhuc p̄senti seculo mēte be-
retis: si adhuc terrenis voluptatibus dele-
ctaris: amare nō potes gaudia et̄na que
audis. Cognosce ergo in hoc volumine
ve qd̄ in eo scriptū est: atq; ab animo per-
timore expelle qd̄ diligis: vt possis ex iu-
dicio carmen amare qd̄ legis. Ibi quippe
sub vni⁹ dampnati specie multitudo om-
nīs exprimit⁹ reproboz: cū voce veritatis

dicit⁹: Ligatis pedibus eius ac manibus
mittite eū in tenebras exteriores: illic erit
fletus ⁊ stridor dentū. *Mat. 22. Tūc*
em̄ reprobi in exteriores tenebras cadūt
quia nūc in interioribus sua se sponte des-
tecerūt: vt veritatis lumē: nec credendo:
nec bene operādo sequerēt⁹. In quibus
ligatis pedib⁹ ac manibus mitti precipiū
tur: quia nūc dū tempus operādi atq; cur-
rendi est: habere manus ⁊ pedes liberos
in bona actioē noluerūt. Ibi ve reprobo-
rū scriptū est. Vermis eoz nō moriet⁹: et
ignis eoz nō extinguet⁹. Esai. 66. Ibi
dampnatis ac repulsis dicit⁹: Discedite a
me maledicti in ignē eternū: qui p̄para-
tus est dyabolo ⁊ angelis eius. Mar. 25
In hoc itaq; volumine cūcta que edificanc
oīa q̄ crudiat⁹: scripta cōtinent⁹. Peccasti
em̄ ⁊ iā te penitet illicita p̄petrasse: vt ad
agendā penitētiā docearis: ibi inuenis
lamēta. Spe celestū gaudioz mentē re-
leuare desideras: ibi ad cōsolationē tuam
inuenis carmē. Sin vero mala perpetras-
sti: ⁊ hec te perpetrasse nō penitet: sed cer-
uicē mentis erigis: ad nulla penitētie la-
mentatioēs inclinares: nulla celestū gau-
dioz expectatioē corrigis: velis nolis
ibi scriptū auditurus es ve: vt quē nec t̄-
mor ad penitētiā humiliat: nec spes ad
superna p̄emia exaltat: dampnatiois sue
tam nūc penā prospiciat: ⁊ sine excusatio-
ne in eternū supplicij cadat. Quid igit⁹
fratres: quid agendū est miseris nobis: nē
si vt euigilemus ad hui⁹ verba voluminis
⁊ mala que nos egisse meminim⁹: fletib⁹
puniamus: vt per lamēta penitētie per-
ueniamus ad carmē vite. Ne si affligi mo-
do penitēdo volumus: ve postmodū sine
sine sentiamus. Nec nos nostroz vulnes
rū multitudo in desperationē deprimat:
quia maior est potētia medici q̄ magnitu-
do languoris nostri. Quid est em̄ qd̄ res-
parare ad salutē nō possit: qui potuit om-
nia ex nihilo creare? Unigenitus quippe
est omnipotenti patri coeternus: qui cū co-
viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti: p̄
oīa secula seculozum amen.